

1. kép: A nagykanizsai olajos Szent Borbála-szobor

2. kép: Szent Borbála-szobor Füzesgyarmaton

3. kép: Szent Borbála-szobor Szegeden

A Kőolaj-, Földgáz- és Víz-bányászati Szakosztály ünnepi eseményei

A szakosztály helyi szervezeteinél már hagyománnyá vált, hogy az olajipari lakó-, illetve telephelyeken felállított Szent Borbála-szobroknál tartott koszorúzási ünnepségeken emlékeznek védőszentünkre. Az idén Füzesgyarmaton, Nagykanizsán és Szegeden koszorúztak tagtársaink.

(dé)

EGYESÜLETI HÍREK

Kohász balekkeresztelő szakestély Dunaújvárosban

2004. november 4-én ismét a főiskolásoktól lett hangos a Dunaújvárosi Főiskola étterme. Az Isteni Fényben Tündöklő Dicső Firmák ugyanis erre a napra tűzték ki a kohász elsőévesek büdös balekká keresztelését.

Eme rendkívüli esemény este 20.00-kor vette kezdetét, sok hagyományörző diákkal, és a bányász-kohász ipar nagyaival. A részvétel várakozáson felüli volt, így sikerült a 150 főre tervezett szakestélyt több mint 200 fővel megrendezni.

A szakestélyen a főiskolásokon kívül megjelentek az OMBKE dunaújvárosi helyi szervezetének és a Fémkohászati Szakosztálynak a képviselői, valamint szép számban tisztelt tanáraink is, akik komoly és humoros hozzászólásaikkal jelentősen emelték szakestélyünk színvonalát. Volt korsóavatás, komoly pohár, vidám pohár, balekkeresztelés és minden, ami egy szakestélyen szokásos.

Nagy tetszést aratott az OMBKE ügyvezető igazgatójának, *dr. Gagyi Pálffy Andrásnak* a felszólalása, amelyben az OMBKE választmányának a dunaújvárosi főiskolások egyesületi szereplését elismerő határozatát ismertette. Ez nagymértékben emelte az est hangulatát.

Úgy véljük, ez volt régidők egyik legjobban sikerült kohász szakestélye Dunaújvárosban. Bízunk benne, hogy lesz még sok jó balekkeresztelő ezen a szakon, de ezúton tudatom mindenki-vel, hogy úgy fest, szeptemberben sajnos, már nem indul sem a kohómérnöki,

sem az anyagmérnöki szak. Lehet, hogy ez a szakest volt az utolsó, ahol kohászokat kereszteltek. Mi mégsem félünk, mert lesz majd sok jó informatikusunk, kommunikációsunk, művelődésszervezőnk és ki tudja még milyen nagyon divatos szakmánk ezen a főiskolán.

Az OMBKE Főiskolai Diákegylete ezután is azon lesz, hogy minél több Firma megelégedését kiváltsa. Ezt megerősítve, egyesületi szakmai napot szeretnénk tartani 2005. május 19-én, a főiskolai Szalamander napján, és felajánljuk szervezési segítségünket a másnap Dunaújvárosban megrendezendő OMBKE-közgyűléshez.

(Hetey Tamás)

Kép: Balekavatás Dunaújvárosban

Emlékest Solton

Az OMBKE fémkohászati szakosztály kecskeméti helyi szervezete és az Országos Erdészeti Egyesület kecskeméti csoportja nyolcadszor tartotta meg 2004. november 27-én a *Szent Hubertusz* – (nov. 3.) és a *Szent Borbála* – (dec. 4.) emlékestet Solton.

A rendezvény házigazdája ezúttal *Szűcs Imre* erdőmérnök volt, aki *Kerti István* szőlőhegyi pincéjének előtermében teremtett kellemes körülményeket a megemlékezéshez.

A hagyományosan jó kapcsolat a Bács-Kiskun megyei erdészek és kohászok között a védőszentekről történő közös megemlékezésnek is hagyományt teremtett a Dunától keletre.

Az emlékest kezdetén *Beliczay István* erdőmérnök történeti elemekkel

gazdagított előadásában buzdított a szakmaszerető és hazafias munkára, a hivatástudat elmélyítésére. Ezt követően a védőszentekről *Dánfy László*, a kecskeméti helyi szervezet elnöke tartott megemlékezést, kiemelve a szentek példaképszerű felülemelkedését saját emberi gyarlóságukon és következetes, kitartó, megalkuvásmentes életvitelüket, ha kellett, a halálig is. A két védőszent életpályája nem volt azonos, de külön-külön is irányt mutattak koruk mindennapi emberének és az ütemezett életszentség megteremtéséhez.

A rendezvényt immáron harmadszor tisztelte meg a bányásztársadalmat képviselő *Kiss Csaba*, alias Balhész Charly, aki előadásában a szakmai vonalvezetés során a magyarság összetartozásáról és egymásra utaltságáról fejtette ki nemes gondolatait kárpát-me-

dencei nézőpontból. Előadása végén felhívást is ismertetett mindezek megerősítésére.

Az emlékest vacsorával folytatódott, majd – hagyományosan a védőszenteket is méltató – nagy sikerű szakestéllyel, melyen az erdészek Bács-Kiskun megyei és Tolna megyei képviselői, a geodéták Fejér megyei képviselői és a fémkohászati szakosztály székesfehérvári, valamint inotai csoportjának tagjai vendégként erősítették a házigazda kecskeméti szervezetet és azon belül a Tiszántúliak Társasága megjelent tagságát.

A selmeci nóták átismétlésével éjfél körül ért véget a 16 órakor kezdődött rendezvény.

(*Dánfy László*)

Szalamander Selmecebányán

A világörökség részét képező, egyébként csendes kisváros, Selmecebánya utcái 2004. szeptember 10-én ismét magyar beszédű voltak hangosak. A város főutcáin és a vendéglátó helyeken a kora délutáni óráktól már lépten-nyomon bányász- és kohász-egyenruhába öltözött, az ország legkülönbözőbb részéről érkező tagtársainkkal lehetett találkozni. Selmecebányán és környékén minden szálláshely a Szalamander ünnepségen résztvevőkkel volt tele.

A magyar bányász-kohász szakma hagyományos ünnepe a selmeci professzorok sírjainak megkoszorúzásával kezdődött. (1. kép) *Pécs Antal*, *Faller*

Károly, *Kerpely Antal* és *Farbaky István* professzorok sírjainál *Puza Ferenc* mondott méltató szavakat, majd a jelenlévők bányász-kohász dalokkal tisztelegtek.

Az egyesület nevében *Sohajda József*, *dr. Esztó Péter*, *Katkó Károly*, *Derekas Barnabás*, *Csaszlava Jenő*, *Huszár László* és *Tamás Tivadar* helyezték el koszorúkat. A viszonylag elhanyagolt sírokat látván, a jelenlévők elhatározták, hogy a jövőben a szalamander-ünnepség előtt a professzorsírokat rendbehozzák.

Az egyesület tagjai délután megkoszorúzták az Óvárban a 48-as Honvédszobrot (2. kép), melyet 2002-ben az egyesület választmányi tagjainak pénzdományából állítottak helyre (de nem

a helyére!). A szobor talapzatára az OMBKE nevében *Petrusz Béla* alelnök és *Kovacsics Árpád* főtitkár helyezte el koszorút, majd a jelenlévők elénekelték a Kossuth-nótát és nemzeti Himnuszunkat.

A hagyományos esti szalamander-felvonuláson (3., 4., 5. kép) az egyesületi zászlók mögött a mintegy 250 magyar résztvevő a közismert selmeci dalokat énekelve, bányász- és kohász-egyenruhákban, kart karba öltve, jó hangulatban vonult végig a folyamatosan emelkedő hosszú főutcán. Az utca két oldalán összegyűlt nézősereg intgetéssel, tapsal üdvözölte küldöttségünket. Látványos színfolt volt a Dunaujvárosi Főiskola tanulóinak egységes és fegyelmezett megjelenése.

1. kép: Megemlékezés Faller Károly professzor sírjánál

2. kép: A koszorúzási ünnepség résztvevői az Óvárban a 48-as Honvédszobornál

3. kép: Zászlóink a selmecbányai szalamander felvonuláson

4. kép: Dunaújvárosi diákok a selmeci szalamanderen

5. kép: Egyesületünk képviselői a felvonuláson

6. kép: Megálló a trencsényi várnál

A felvonulást követően az egyesület csoportjai szálláshelyeiken szakestélyeket, baráti találkozót tartottak.

Az ünnepség másnapján Selmecbánya polgármestere, *Marian Lichner* fogadást adott az OMBKE küldöttségére. A polgármester megköszönte, hogy a magyar bányászok és kohászok évről évre a selmeci szala-

mander meghatározó színfoltját adják, és példaként állította a szlovák résztvevők elé a magyar küldöttség nagy létszámát és egységes megjelenését.

Az OMBKE szervezésében Budapestről induló ötvenfős csoport a Szalamander után Vihnyén tartott baráti találkozót, majd másnap megtekintette a trencsényi várat (6. kép), Pöstyén-

fürdőt és a bösi vízlépcső gigantomániás beruházási létesítményeit. A résztvevők ismét sok látnivalóval, élmennyel gazdagodtak.

2005. szeptember 9-én ismét részt veszünk a Szalamander-ünnepségen: „Ha Selmec hív, mi ott leszünk!”

(G .P. A.)

Az OMBKE választmányának 2004. december 14-i ülése

Budapesten, az egyesület Mikoviny tanácstermében tartott választmányi ülésen 24 fő választmányi tag és 17 fő tanácskozási joggal meghívott vendég vett részt. A választmányi ülést *dr. Tolnay Lajos* elnök vezette.

Napirend előtt a jelenlévők néma felállással emlékeztek meg a közelmúltban elhunyt *dr. Horváth Zoltán* kohómérnök, egyetemi tanár tiszteleti tagunkról, a Miskolci Egyetem Fémkohászati Tanszékének volt vezetőjéről.

Dr. Tolnay Lajos átadta az IOMMMS (International Organisation

of Materials, Metals and Minerals Societies) díjait. Az IOMMMS a fiatal szakemberek számára versenyt hirdetett, melyen tudományos publikációval, illetve előadással lehetett részt venni. A magyar pályázók közül hárman kaptak elismerést: *Demeter Zsolt* az IOMMMS díját kapta, *Magasdi Attila* és *Égerházi László* oklevelet kaptak. Mindhármukat a nemzetközi szövetség 25 000 Ft jutalomban is részesítette.

Dr. Tolnay Lajos tájékoztatást adott a 2004. évi a Szent Borbála ünnepségekről. Ebben az évben volt 15 éve, hogy az OMBKE kezdeményezésére,

hosszú évtizedek után ismét megünnepeztük Szent Borbála napját. A választmány nevében gratulált azoknak a tagtársainknak, akik az egyesület kezdeményezésére 2004. évben Szent Borbála-érem miniszteri kitüntetésben részesültek.

A választmány gratulált *Havelda Tamás* alelnöknek abból az alkalomból, hogy megvédte egyetemi doktori értekezését.

Az 1. napirendi pontban *dr. Tolnay Lajos* a szakosztályok javaslatait figyelembe véve, előterjesztést tett a választmányi bizottságok vezetőire és személyi összetételére. Hangsúlyozta,

hogyan az egyesület munkája két pilléren nyugszik: egyrészt a szakosztályokon, illetve azok helyi szervezetein, másrészt a szakbizottságokon. A bizottsági munka testületi munka, ezért fontos, hogy a bizottságok vezetői a munka során is kapják meg a szakosztályok támogatását.

A korábbi Érdekvédelmi és Jogi Bizottság kiszélesített feladattal Iparpolitikai Bizottság néven fog működni. A bizottság feladata a szakmáink melletti lobbizás, a lehetséges módokon megpróbálni érvényesíteni a szakmai érdekeket a jogalkotásban, más érdekvédelmi szervekkel való kapcsolatok kihasználása révén. A bizottság munkája nem könnyű, de reméljük, hogy szakmáink érdekében eredményeket fog elérni.

A Környezetvédelmi és Hulladékhasznosítási Bizottság szükségességéről a szakosztályok nyilatkoztak. Szakmáink területén ez a téma a továbbélés egyik lehetősége. A bizottság fontos feladata, hogy a Miskolci Egyetemen környezetvédelmet tanuló diákok közül minél többen kapcsolódjanak be egyesületünk életébe, és alakítsák meg az ilyen érdeklődésű szakemberek számára a környezetvédelmi szakcsoportot.

Az előterjesztéshez hozzászólt: *Tóth János, Boross Péter, dr. Gál István és Katkó Károly.*

Az előterjesztés megszavazása után *dr. Tolnay Lajos* átadta a bizottság vezetőinek a megbízóleveleket.

A 2. napirendi pontban *Kovacsics Árpád* főtítkárral tett előterjesztést a BKL Kiadói Bizottság létrehozására és a felelős szerkesztők megbízására. A Kiadói Bizottság az egyesület kiadói jogainak gyakorlását segíti. Az új választmányi bizottság feladata a lapok kiadásának koncepcionális kérdéseiben való állásfoglalás és a három lap közötti koordináció. A felelős szerkesztőkkel és a szakosztályokkal való konzultációt követően kialakított javaslat összhangban van a sajtótörvénnyel, az alapszabállyal és az ügyrenddel.

Kovacsics Árpád főtítkárral a szakosztályi javaslatok alapján előterjesztést tett a három lap felelős szerkesztőjének személyére is.

A napirendhez *dr. Tóth István* és *dr.*

Takács István szólt hozzá, majd az előterjesztéseket a választmány egyhangúlag elfogadta.

A 3. napirendi pontban *dr. Gagyi Pálffy András* ügyvezető igazgató adott tájékoztatást az egyesület pénzügyi helyzetéről. A cégtámogatásoktól függően az éves pénzügyi egyenleg megközelítőleg nullszaldósra várható. Azokat, akik többszöri írásos megkeresés ellenére sem rendezték egyéni tagdíjukat, a tagnévsorból töröljük.

A napirendi ponthoz *dr. Fazekas János* szólt hozzá.

A 4. napirendi pontban *dr. Tolnay Lajos* elnök tett javaslatot az OMBKE 2005. évi egyéni tagdíjára. Felhívta a figyelmet, hogy a tagdíjfizetési szándék területén az előző évekhez képest visszaesés tapasztalható. Egyre nehezebb a pénzügyi egyensúly megteremtése. Van érv a tagdíjmelés mellett és ellene is. A változatokat elemezve azt javasolta, hogy 2005-ben ne emeljük a tagdíjat. Ugyanakkor elvárható, hogy a tagdíjat fizessük be.

A választmány egyhangú szavazással, ellenszavazat és tartózkodás nélkül úgy döntött, hogy a 2004. évre szóló egyéni tagdíjak mértéke marad érvényben a 2005. évre is.

Az 5. napirendi pontban (egyebek) *dr. Lengyel Károly* főtítkárhelyettes bejelentette, hogy elkészült *dr. Verő József* professzor szobra. Az avatási ünnepségre a Miskolci Egyetemen kerül sor 2005 első felében. *Dr. Kaptay György* dékán tájékoztatást adott arról, hogy *Verő* professzor úr szobrát *dr. Terplán Zénó* szobra mellett kívánják

elhelyezni. Ez azonban még ellenállásba ütközik. Kéri az egyesület, illetve *dr. Tolnay* elnök úr segítségét is.

Dr. Tóth István tájékoztatást adott arról, hogy a tatabányai önkormányzat támogatja a bányász hagyományörző tevékenységet. Kéri, hogy a bányászegyenruha viselésére is legyen joguk.

Petrusz Béla javasolta: meg kellene nyerni a szakmai hagyományok ápolását támogató önkormányzatokat, hogy legyenek az egyesület jogi tagjai.

Morvai Tibor szerint rögzíteni kellene, melyek azok a hagyományok, jelképek, amelyek az egyesület sajátjai, és valamilyen módon ezeket védetté kellene nyilváníttatni.

Paulusz Ferenc, a Dunaújvárosi Főiskola valétaelnöke ismertette a dunaújvárosi diákegylet kezdeményezését, mely szerint meghívják az OMBKE-t, hogy a 2005. évi küldöttgyűlést a Dunaújvárosi Főiskolán tartsák. A választmány a meghívást köszönettel elfogadta.

Tóth János ismertette a nagybányai kiadvány előállítási költségét, ez 1000 példány esetén 1600 Ft/db. Bejelenti, hogy készül *Papp Simon* szobra. Jó lenne Kapnikbányán is szobrot állítani tiszteletére.

A választmányi ülés *dr. Tolnay Lajos* elnök évzáró köszöntőjével zárult.

A választmányi ülés határozatai

V. 17./2004. sz. határozat (választmányi bizottságok):

A szakosztályok véleményét figyelembe véve, a választmány jóváhagyta a választmányi bizottságokat, és felkérte azok vezetőit a következők szerint:

Bizottság	Elnök
Alapszabály-bizottság	<i>Dr. Tóth István</i> , okl. bányamérnök, exelnök, tiszteleti tag
Érembizottság	<i>Dr. Fazekas János</i> , okl. bányamérnök, exelnök, tiszteleti tag
Étkai Bizottság	<i>Várhelyi Rezső</i> , okl. gépészmérnök, tiszteleti tag
Történeti Bizottság	<i>Tóth János</i> , okl. gépészmérnök
Nemzetközi Kapcsolatok Bizottsága	<i>Dr. Vörös Árpád</i> , okl. kohómérnök, tiszteleti tag
Iparpolitikai Bizottság	Társelnök: <i>Dr. Tardy Pál</i> , okl. kohómérnök, exelnök
Környezetvédelmi és Hulladékhasznosítási Bizottság	<i>Dr. Gál István</i> , okl. bányamérnök
Iffjúsági Bizottság	Társelnök: <i>Dr. Csöke Barnabás</i> , okl. bányamérnök
Oktatási Bizottság	<i>Dr. Pataki Attila</i> , okl. bányageológus mérnök, választmányi tag
	<i>Gál János</i> , okl. kohómérnök

**V. 18./2004. sz. határozat
(felelős szerkesztők):**

A szakosztályok részéről beérkező javaslatok alapján a választmány felelős szerkesztői feladattal a következő személyeket bízza meg.

BKL Bányászat *Podányi Tibor*
BKL Kohászat *Dr. Verő Balázs*
BKL Kőolaj és Földgáz *Dallos Ferencné*

A felelős szerkesztők a munkájukat az OMBK alapszabálya és ügyrendje szerint végzik. A megbízás visszavonásig érvényes.

**V. 19./2004. sz. határozat
(BKL Kiadói Bizottság):**

A választmány a Bányászati Kohászati Lapok megjelenítésének egyesületi szintű koordinálására, összhangban a sajtótörvénnyel, az egyesületi alapszabállyal és az ügyrenddel a választmány mellett működő BKL Kiadói Bizottságot hoz létre, mely a kiadói jogok gyakorlásában segíti a választmányt.

A Kiadói Bizottság mint tanácsadó testület:

- az egyesületi alapszabály, továbbá a küldöttgyűlés és a választmány határozatai figyelembevételével meghatározza a lapok megjelenítésének és szerkesztésének koncepcionális kérdéseit;

- állást foglal a lapok azonos arculatára vonatkozó kérdésekben;

- meghatározza a lapban megjelenő rovatok, cikkek főbb arányait, jellegét, a lap szerkezetét;

- az egyesület anyagi helyzetére is tekintettel állást foglal az évente megjelenő lapszámok, többek között a közös számok kérdésében;

- évenként értékelést ad a választmány részére az egyesületi lapokról.

A bizottságot a főtítkárhelyettes vezeti, tagjai: szakosztályonként 1–1 fő (az egyetemi osztálytól 2 fő), a felelős szerkesztők, a főtítkár és az ügyvezető igazgató.

A választmány a **BKL Kiadói Bizottság** személyi összetételét a következők szerint hagyta jóvá:

<i>Dr. Lengyel Károly</i>	Főtítkárhelyettes, a bizottság vezetője
<i>Győrfi Géza</i>	Bányászati Szakosztály
<i>Cseri Tivadar</i>	Kőolaj-, Földgáz- és Vízbányászati Szakosztály
<i>Marczis Gáborné dr.</i>	Vaskohászati Szakosztály
<i>Hajnal János</i>	Fémkohászati Szakosztály
<i>Katkó Károly</i>	Öntészeti Szakosztály
<i>Dr. Károly Gyula</i>	Egyetemi Osztály
<i>Dr. Sümegi István</i>	Egyetemi Osztály
<i>Kovaacsics Árpád</i>	Főtítkár
<i>Dr. Gagyi Pálffy András</i>	Ügyvezető igazgató
<i>Podányi Tibor</i>	BKL Bányászat
<i>Dr. Verő Balázs</i>	BKL Kohászat
<i>Dallos Ferencné</i>	BKL Kőolaj és Földgáz

**V. 20./2004. sz. határozat
(2005. évi egyéni tagdíj):**

A választmány egyhangú szavazással, ellenszavazat és tartózkodás nélkül úgy döntött, hogy a 2004. évre szóló egyéni tagdíjak mértéke marad érvényben a 2005. évre is, azaz

- a teljes összegű tagdíj 5000 Ft/év,
- a házastársak és a 70 évnél fiatalabb nyugdíjasok tagdíja 2500 Ft/év,
- a 70 évet betöltött tagok és a diákok 500 Ft/év regisztrációs (tag)díjat fizetnek,
- a tiszteleti tagok tagdíja önkéntes mértékű.

A VÁLASZTMÁNYI BIZOTTSÁGOK TAGJAI

Alapszabály-bizottság

Bányászati Szakosztály Kőolaj-, Földgáz- és Vízbányászati Szakosztály Vaskohászati Szakosztály Fémkohászati Szakosztály Öntészeti Szakosztály Egyetemi Osztály	Dr. Tóth István <i>Barabás László</i> <i>Dr. Dévényi László</i> <i>Széll Pál</i> <i>Dr. Takács Nándor</i> <i>Dr. Bohus Géza</i>
--	---

Érembizottság

Bányászati Szakosztály Kőolaj-, Földgáz- és Vízbányászati Szakosztály Vaskohászati Szakosztály Fémkohászati Szakosztály Öntészeti Szakosztály Egyetemi Osztály	Dr. Fazekas János <i>Kovács Loránd</i> <i>Kelemen József</i> <i>Liptay Péter</i> <i>Komjáthy István</i> <i>Éger László</i> <i>Dr. Tóth Levente</i>
--	---

Étikai Bizottság

Bányászati Szakosztály Kőolaj-, Földgáz- és Vízbányászati Szakosztály Vaskohászati Szakosztály Fémkohászati Szakosztály Öntészeti Szakosztály Egyetemi Osztály	<i>Tasnády Tamás</i> <i>Dr. Laklia Tibor</i> <i>Dr. Csirikusz József</i> Várhelyi Rezső <i>Pornói Sándor</i> <i>Dr. Federer Imre</i>
--	--

Nemzetközi Kapcsolatok Bizottsága

Bányászati Szakosztály Kőolaj-, Földgáz- és Vízbányászati Szakosztály Vaskohászati Szakosztály Fémkohászati Szakosztály Öntészeti Szakosztály Egyetemi Osztály	<i>Dr. Barátosi Kálmán</i> <i>Vojuczki Péter</i> <i>Dr. Vincze Tamás</i> <i>Dr. Tardy Pál</i> <i>Dánfy László</i> <i>Dr. Solymár Károly</i> Dr. Vörös Árpád <i>Dr. Bakó Károly</i> <i>Dr. Török Tamás</i>
--	--

Történeli Bizottság

Bányászati Szakosztály Kőolaj-, Földgáz- és Vízbányászati Szakosztály Vaskohászati Szakosztály	<i>Benke István</i> <i>Csath Béla</i> <i>Drótos László</i> <i>Dr. Ágh József</i> <i>Pálovits Pál</i> <i>Szablyár Péter</i> <i>Mikus Károlyné</i> <i>Ónodiné Kozma</i> <i>Erzsébet</i> <i>Dr. Benke László</i> <i>Bircher Erzsébet</i> <i>Dr. Lengyelné Kiss</i> <i>Katalin</i> Tóth János
Fémkohászati Szakosztály Öntészeti Szakosztály	
Egyetemi Osztály Központi Bányászati Múzeum OMM Öntödei Múzeum	
Magyar Olajipari Múzeum Magyar Alumíniumipari Múzeum Érc- és Ásványbányászati Múzeum Központi Kohászati Múzeum	<i>Kovács Istvánné</i> <i>Hadobás Sándor</i> <i>Porkoláb László</i>

Iparpolitikai Bizottság

Bányászati Szakosztály	Dr. Gál István <i>Dr. Izsó István</i>
Kőolaj-, Földgáz- és Vízbányászati Szakosztály Vaskohászati Szakosztály Fémkohászati Szakosztály	<i>Kuhn Tibor</i> <i>Solt László</i> <i>Horváth Csaba</i> <i>Puza Ferenc</i>
Öntészeti Szakosztály Egyetemi Osztály	<i>Pordán Zsigmond</i> <i>Dr. Károly Gyula</i>

Környezetvédelmi és Hulladékhasznosítási Bizottság

Bányászati Szakosztály Kőolaj-, Földgáz- és Vízbányászati Szakosztály Vaskohászati Szakosztály Fémkohászati Szakosztály	<i>Dr. Berta Zsolt</i> <i>Bruckner Lajos</i> <i>Dr. Kiss László</i> <i>Huszics Zoltán</i> <i>Dr. Éva András</i>
Öntészeti Szakosztály Egyetemi Osztály	Szombatfalvy Rudolf <i>Dr. Csőke Barnabás</i> <i>Dr. Lengyel Attila</i>

Oktatási Bizottság

Bányászati Szakosztály Kőolaj-, Földgáz- és Vízbányászati Szakosztály Vaskohászati Szakosztály Fémkohászati Szakosztály Öntészeti Szakosztály Egyetemi Osztály	<i>Hamza Jenő</i> <i>Dr. Federer Imre</i> <i>Dr. Szélig Árpád</i> <i>Gál János</i> Dr. Lengyel Károly <i>Dr. Buocz Zoltán</i>
--	---

Ifjúsági Bizottság

Bányászati Szakosztály Kőolaj-, Földgáz- és Vízbányászati Szakosztály Vaskohászati Szakosztály	Dr. Pataki Attila <i>Török Károly</i> <i>Dr. Réger Mihály</i> <i>Harkai Zsolt</i> <i>Hetey Tamás</i> főisk. hallgató <i>Dani Bálint Tibor</i> főisk. hallgató <i>Papp János</i> <i>Sándor Balázs</i> <i>Dr. Vadászi Marianna</i> <i>Kanász Tamás</i> km. hallgató <i>Mokánszky Zsolt</i> bm. hallgató
Fémkohászati Szakosztály Öntészeti Szakosztály Egyetemi Osztály	

Az OMBKE Ellenőrző Bizottságának a 2004. május 15-ével kezdődött választási ciklusban végzett munkájáról

A május 15-ei küldöttközgyűlésen megválasztott bizottsági tagok 2004. június 3-ai ülésükön készítették el az éves és a távlati feladatokat tartalmazó munkatervüket. Az EB munkaterve az Alapszabály 1.1, 1.2, 4.1, 4.2, 4.3, 4.4 és 4.5 sz. ügyrendi pontjaiban megfogalmazott feladatok – ezen belül a küldöttközgyűlési, valamint a választmányi határozatok végrehajtásának és a költségvetés alakulásának – figyelemmel kísérését célozta meg. Konkrét feladatként határozta meg a következőket:

1. A 2004. évre készített Közhasznúsági jelentés átvizsgálása, vélemény kialakítása az OMBKE illetékes vezetői részére.

2. Az OMBKE korszerűsített stratégiájának kialakításával kapcsolatos Alapszabály-módosítások figyelemmel kísérése.

3. Az Egyesület keretei között végzendő oktatással (felsőoktatás átalakulása, szakmai oktatások megindítása) kapcsolatos témák.

4. A 2004. év folyamán született választmányi határozatok közül egy aktuális témára vonatkozó határozat teljesítésének vizsgálata.

Az EB 2004-ben 3 ülést tartott: június, október és december hónapban. A bizottsági üléseken a következő témákkal foglalkoztak:

1. Az egyesület tevékenységéről készült előzetes pénzügyi jelentések.

2. A BKL-lapok megjelentetése, egyesületi Kiadói Bizottság megalakítása.

3. A május 15-ei küldöttgyűlés határozatainak időarányos teljesítése, különös tekintettel a 6. pontban foglaltakra.

4. Az egyesület oktatási tevékenységével kapcsolatos elközelések kialakítása.

A december 14-ei ülésen körvonalazódtak a 2005. évi teendők is, ezek alapján januárban elkészült az éves bizottsági munkaterv.

(Götz Tibor, az EB elnöke)

A Fémkohászati Szakosztály Budapesti Helyi Szervezetének szakmai napja

(A só bányászata a középkori magyar királyságban)

(Budapest, 2004. november 11.)

Az egyesület központjában szervezett szakmai napon *Molnár István* – a helyi szervezet titkára – bemutatta *dr. Draskóczy István* előadót, az ELTE Bölcsészettudományi Kara Közép- és Kora Újkori Magyar Történeti Tanszékének egyetemi docensét.

Dr. Draskóczy István „A só bányászata a középkori magyar királyságban” előadását nagy érdeklődés övezte. A szakirodalommal és képekkel színesített előadás fontosabb gondolatait a következőkben adjuk közre.

„Közismert, hogy mennyire fontos ásványi kincs a só. Számos hiedelem fűződik hozzá, közmondások sora tanúsítja, milyen jelentős szerepet tölt be az emberi életben. Pl. „Adjon Isten minden jót: bort, peccenyét, olcsó sót, ellenségnek koporsót”. „Kevés a só a sőtartóban” – mondogatják manapság is arra az emberre, aki nem elég eszes. Aki értelmesen szól, arról pedig azt mondják: „Megadja savát, borsát.”

A legismertebb sófajta a konyhasó. Ezt, az emberi élet számára nélkülözhetetlen ásványt a tengerek vagy sós források vizében, illetve a szárazföld belsejében kősó (halit) formájában találjuk meg. A középkori Európában bányászata, illetve a sós víz lepárlása a 13. században indult fejlődésnek. Ennek az az oka, hogy a megnövekedett városok lakosságának mind több táplálékra volt szüksége. Az északi tengeren halászott halmak, a levágott állatok húsnak konzerválására, sajt illetve vaj készítésére egyre több sóra volt szükség. A fejlődő nagyállattartás (Alpok vidéke, magyar Alföld) ugyancsak igényelte a sót, hisz a hízó jószágoknak sokra volt belőle szüksége.

A magyar királyság területén hajdan kősó bányászata folyt. Erdélyben már a magyar honfoglalás előtt foglalkoztak bányászattal. Az Árpád-korban elkezdtek a legfontosabb bányavárosok: Torda, Szék, Dés, Kolozs, Vízakna,

ahol a királyi sót vágták. Máramarosban a 13. század végén indult fejlődésnek a termelés. A Székelyföldön (Sóvidék) ugyancsak folyt sóbányászat. A székely sót csupán a Székelyföldön és némelyik szomszédos szász szék területén lehetett árusítani. Ugyanis nem csupán a só bányászata, hanem értékesítése is a 14. század vége óta királyi monopóliummá vált. A bányahelyekről a sókockákat szekereken vagy hajón szállították a magyar királyság különböző tájaira. A Maroson, illetve a Szamoson nagy hajók közlekedtek, ezeket a tavaszi magas vízállás idején indították útnak.

A királyi sóhivatalokat kamaráknak hívták. A középkor végére mintegy 50–60-at szerveztek meg belőlük az országban. A helyi kiskereskedők, illetve a fogyasztók itt juthattak hozzá a termékhez, mégpedig szabott áron. Az ár a szállítási költségektől függött. Így esett, hogy az a 100 kocka, amely a bányánál egy arany forintot ért, Pozsonyban már 5 aranyért kelt el. A legfontosabb kamarák Szegeden, Szolnokon, Poroszlón, Tokajban, illetve Szatmárban működtek.

Sajnos, nem tudjuk pontosan, hogy évente mennyi sót bányásztak nálunk. A 15. században mintegy 20–30 ezer tonnára becsülhetjük az éves kitermelést. A hazai són kívül lengyelországi és osztrák terméket is használtak nálunk. Ugyanakkor a magyar ásványt a Balkán-félszigetre exportálták. A feltárt sőtömeget függőlegesen vágott, harang alakú aknában vágták ki. Csupán a 18. század végén tértek át a paralelogrammát utánzó vágásmódra. A bányászok kézi erővel fejtették az ásványt. Előbb nagyobb tömböket szakítottak le a talpról, majd ezeket kisebb darabokra (kockákra) vágták. A kockák mérete bányahelyek szerint változott, és attól függött, hogy a felszínen szekereken vagy hajókon szállították el. Így történt, hogy a 16. század elején a sódarabok tömege 2,5 kilogramm és 10,8 kilogramm között ingadozott.

A sómonopóliumból (ami Európában máshol is létezett) tekintélyes jövedelemre tett szert az uralkodó. Zsigmond kincstárában például évente 100

ezer arany forint származott belőle. Később csökkent a jövedelmezősége, úgyhogy 1520 táján már csupán 20 ezer arany forintra számíthatott II. Lajos. A bevétel csökkenése nem csupán azzal magyarázható, hogy a bányászat költségesebbé vált, hanem azzal is, hogy nőtt a korrupció. A 15–16. században mind elterjedtebb szokássá vált, hogy a király egyes tisztviselőket sóban fizetett, miképpen a végvári katonák is zsoldjuk egy részét ebben az ásványban kapták. Nekik joguk volt arra, hogy a terméket szabadon, a saját hasznukra árusítsák. A felmerült nehézségek miatt a királyi sómonopóliumot 1521-ben megszüntették, s csupán néhány kamarát hagytak meg. Elvben tehát a sókereskedelem szabaddá vált. A kora újkorban később fokozatosan visszaállították az állami kereskedelmi monopóliumot.”

Az előadás végén feltett kérdésekre az előadó készséggel válaszolt. A helyi szervezet tagtársainak az előadó megígérte, hogy kutatási területét érintő hasonló szakmai területekről (felkérés esetén) a későbbiekben szívesen tart előadást.

(*Dr. D. I. – M. I.*)

Hagyományápoló szakestély Salgótarjánban

Az OMBKE BSZO Nógrádi Helyi Szervezete 2004. november 12-én a salgótarjáni Bányamúzeum könyvtárában szakestélyt tartott. A megválasztott tisztviselők:

Elnök: *Liptay Péter*, alias „Gróf úr”, háznagy: *Józsa Sándor*, alias „Kapa”, kontrapunkt: *Dobos Szabolcs*, alias „Figuráns”, segítője *Diósi János*, alias „Hongya” voltak. A hagyományos dalokat *Szabó Ferenc*, alias „Szatya” és *Patakfalvi Zoltán*, alias „Özike” intonálták. *Vajda István*, alias „Sapek” segítőivel igyekezett a jó hangulathoz szükséges kellékeket (lilahagymás zsíros kenyér, bor, sör, pálinka stb.) biztosítani. A harmadik óra vége felé az elnök berekesztette az „Európai Unió Csillagzatos Hagyományápoló Szakestély”-ként titulált összejevetelt.

(*Vajda István*)

A Vaskohászati Szakosztály Luca-napi szakestélye (Budapest, 2004. december 13.)

A Vaskohászati Szakosztály a több éves hagyományoknak megfelelően 2004-ben is megtartotta Luca-napi szakestélyét. Az érkezőket szépen meg-

Kép: Luca-napi szakestély

terített asztalok várták az egyesületi központ tanácstermében. A szakosztály Budapesti Helyi Szervezetének elnöke, dr. Csirikusz József köszöntötte a megjelent egyesületi vezetőket: dr. Tolnay Lajos elnököt, dr. Gagyi Pálffy András ügyvezető igazgatót, valamint a termet szép számban betöltő tagokat. Az év folyamán elhunyt társainkra egy perces néma felállással emlékeztünk. A szakestélyen adta át dr. Tolnay Lajos a „Kiemelkedő munkáért OMBKE-plakett” kitüntetését Molnár Istvánnak, a Dunaújvárosi Főiskola kollégiuma igazgatójának és Proksa Ferenc okleveles kohómérnöknek (az egyesületi hagyományok ápolásáért és egyesületi tevékenységük elismeré-

séül kitüntetett tagtársak nem tudtak megjelenni az országos Borbála-ünnepségen). A hivatalos rész után megválasztottuk a szakestély elnökét és tisztségviselőit, felavattuk a kupát és elfogadtuk italát (a sört). Az ünnepi felszólalók elmondták munkájukkal kapcsolatos nehézségeiket, kilátásaikat, reményeiket és felhívták a figyelmet a jövő nemzedéke szakmai képzésének fontosságára. A problémáktól kissé elkomorodott hangulatot játékos filmvetítés, mókázás, anekdotázás oldotta. A jól sikerült szakestély dr. Csirikusz József elnök beszédével zárult, aki megköszönte az egész évi kitartó munkát, segítséget és támogatást, kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kívánt a Luca-ünnep résztvevőinek.

(Koltayné Tátrai Ildikó)

Szakmai nap Sopronban

A Sopronban vagy környékén élő Egyesületi tagok szervezettel többnyire az OMBKE Bányászati Szakosztályának budapesti helyi szervezetéhez tartoznak. A budapesti szervezet a 2005. évi első programját ezért 2005. január 25-én Sopronban, a Központi Bányászati Múzeumban tartotta, melyen az OMBKE Sopronban lakó kohász tagjai is részt vettek. A zsúfolásig megtelt kiállítóteremben Bircher Er-

zsébet, a múzeum igazgatóasszonya, a helyi szervezet tagja köszöntötte a megjelenteket, és rövid tájékoztatást adott a múzeum 2005. évi terveiről.

Ezt követően dr. Horn János, a helyi szervezet elnöke vetített képes előadást tartott a bányászat jelenlegi helyzetéről, beszámolt a Választmány és a Bányászati Szakosztály eddigi üléseiről és az ott hozott határozatokról, a helyi

A soproni szakmai nap résztvevői

szervezet 2004. évi munkájáról és 2005. évi programjairól, kiemelten a Sopronban megtartandókról. Újszerű gondolatként fogalmazta meg, hogy 2005-től a soproni rendezvényekre a Sopronban vagy környékén élő összes OMBKE-tagon kívül meghívják a társ-egyesületek ott élő tagjait is, tehát a geológus és geofizikus kollégákat is. Az ezzel kapcsos-

latos feladatokat a helyi szervezet soproni vezetőségi tagja, Horváth József koordinálja. Molnár László, Németh Kálmán, Burkus Béla, Jurasits József, id. Vas László és Kerekes Árpád értékes hozzászólása után a Rondella étterem különtermében – szakmai könyvek tombolájával kísérvé – folytatódott a kötetlen beszélgetés.

A program keretében két új tag kérésre felvételét az egyesületbe, ezt a megjelentek örömmel fogadták.

(Dr. Horn János)

Kép: Bircher Erzsébet köszönti a megjelenteket

Mosonmagyaróvári kohászok és öntészek hagyományápoló útja Erdélyben

Az OMBKE Mosonmagyaróvári Helyi Szervezete és a Honvéd Hagyományörző Egyesület (HOHE) helyi szervezete az utóbbi években rendszeresen szervezett közös hagyományápoló körutakat Erdélybe. A hagyomá-

nyoknak megfelelően 2004. szeptember 3-án újabb csoport indult útnak Ferencz Istvánnak, a helyi OMBKE szervezet elnökének és vitéz Harmath Lajosnak, a HOHE helyi szervezete elnökének vezetésével. Utukról Ferencz István beszámolóját idézve tájékoztatom a tagságot: „A reggeli órákban érkezünk Aradra, ahol megkoszorúztuk a szabadságharcos emlékművet, majd Déva, Gyulafehérvár következett (itt

dr. Gaál Lajos főesperes mutatta be a székesegyházat). Nagyenyeden megtekintettük a várat (gróf Széchenyi István emléktáblájával), a híres kollégiumot, Segesváron megkoszorúztuk a Hősi Szobrot. Gelence községben Kelemen Dénes tanító, nyugalmazott igazgató, a helyi Gábor Áron Alapítvány elnöke fogadott bennünket. Másnap Gábor Áron-megemlékezésünk szentmisével kezdődött, a Hősök Kert-

jében tartott ünnepségen *Ferencz István* méltatta a Gábor Áron emlékének ápolásában kialakult együttműködés eredményeit és fontosságát. A megemlékezés koszorúzással és himnuszaink eléneklésével zárult. Kézdivásárhelyen is *Gábor Áronra* emlékeztünk, szobránál koszorút helyeztünk el. Az Ojtozi szorosban honvéd-sírokat kerestünk fel és koszorúztunk. Berecken, Gábor Áron szülőfalujában megtekintettük a Gábor Áron Múzeumot, vezetőnk *Khell Ödön* igazgató volt. Koszorúkat helyeztünk el *Gábor Áron* szobránál, valamint a *Bem apó* és *Petőfi Sándor* találkozásának helyén felállított szob-

roknál. Csikszeredán megtekintettük az erdélyi katonai szertartás, a vitézi avatás helyszínéül szolgáló templomot, üzemlátogatáson vettünk részt a MAL Rt. áttelepült gyáregységében, szakavatott kísérőnk *Hunyák Gyula*, a gyáregység vezetője volt. Hargitán *Balázs B. Attila* vendégei voltunk, itt hangulatos tábortűzzel zártuk a napot. Másnap Hargitáról kiindulva, folytattuk utunkat Békás-szoros, Gyilkos-tó, Szárhely, Ditró-Gyergyóremete állomásokkal. Utóbbi helyen találkozhattunk a magyarországi bauxitkutatás úttörőjének tartott *Balázs Jenő* bányamérnök unokatestvéreivel. Szeptember

10-én hazaindultunk, útközben megtekintettük a helyi nevezetességeket, megpihentünk *Ferencz Péter* családjánál. Útitársaim nevében itt is megköszönöm vendéglátóink és valamennyi székely barátunk önzetlen támogatását, mellyel felejtethetlenné tették számunkra az Erdélyben eltöltött napokat. Remélhetőleg mielőbb viszonzni tudjuk itt Mosonmagyaróváron. Velünk egy időben indult el egy 8 fős csoport *Tamás Tivadar*, a helyi OMBKE-csoport titkárának vezetésével az erdélyi Szent István-napi ünnepségekre.”

(Dr. László László)

Taggyűlés a Dunaújvárosi Helyi Szervezetnél

A Klub Hotel konferenciatermében 2005. január 13-án tartotta a 2004. évi tevékenységét összegző taggyűlést az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület (OMBKE) vaskohászati szakosztályának dunaújvárosi szervezete. A résztvevőket *dr. Szűcs László*, a szakosztály elnöke köszöntötte. Elmondta, hogy az OMBKE helyi szervezeteként a továbbiakban is tartalmaz, a társaságcsoporthoz és a szakma céljait szolgáló tevékenységre törekszik. A Dunaújvárosi Főiskolával kiépített jó együttműködésüket megtartani, míg a taglétszámukat növelni szándékoznak. Utalt arra is, hogy a dunaújvárosi OMBKE-ek ugyan gyakorta publikálnak a szakma folyóirataiban, de a jövőben ezen a téren bővíteni szeretnék a szerzői kört.

Az elmúlt évi munkát *Hevesi Imre*, a dunaújvárosi szervezet titkára részletezte, s jelezte, hogy a helyi OMBKE-ek tavaly a klubnapjaikon 28 előadást tartottak, és közösségük két szakmai úton és három szakestélyen vett részt. A vaskohászati szakosztály dunaújvárosi szervezetének taglétszáma jelenleg 370, és 2004-ben hét új belépővel gyarapodtak. Szólt arról is, hogy az OMBKE-ek a társaságcsoporthoz szakmai és stratégiai tudásuk megvalósítását a legjobb tudásuk szerint támogatták, ám az Rt. 2004-ben csak szerény mértékben segítette a helyi szervezetet.

A titkári beszámoló elfogadása után a taggyűlés szakmai előadással folytatódott, s ezúttal a Dunaferre hideghengerművének műszaki és technikai fejlődéséről a *Nagy György – Varga Ottó*

(DWA Kft.) szerzőpáros által készített előadást hallgatták és vitatták meg.

Bevezetőként *Nagy György* arról szólt, hogy 1991-től, a DWA Hideghengermű Kft. megalakulásától, az elmúlt tizenhárom évben hatmilliárd forintnyi beruházást valósítottak meg, s ezek nyomán a Dunaferre hideghengerművének sikerült eljutnia a szakmai konkurencia technológiai szintjének a küszöbéig. Ha ez a korszerűsítési, fejlesztési sorozat nem valósul meg, akkor a DWA Kft. képtelen lett volna a piaci megtartására.

A továbbiakban az előadó felidézte a Dunai Vasmű 1951. évi vezértervét, amely akkor a helyi kohászati vertikumnál egy kvartó hidegállványt tervezett, s az volt a beruházási cél, hogy e hideghengerművel alapvetően tábla-lemezekkel lássák el a hazai piacot. Kiegészítésként még egy ónozó telepítést javasolták. Erről a pontról indulva csak 1960–65-ben épült fel a 270 ezer tonna/év kapacitású hideghengermű, ám a piac ennél sokkal jelentősebben változott, és csakhamar napi igény lett a hideghengermű termelésének felfuttatása, hiszen a hazai autóbuszgyártás fénykorában havi négyezer tonnányi lemezt igényeltek az itteniektől.

A termelés felfuttatása után 1989-ben drasztikus hirtelenséggel következett el a piacváltás. A belföldi megrendelések visszaestek. A talpon maradás új szemléletet követelt. Ekkor vált egyértelművé, hogy csakis a hideghengermű minőségi paramétereinek a javításával és a technológiai szint emelésével vehetnek részt sikerrel a piaci versenyben. E felismerés birtokában a gyártási háttereket, a technológiai fo-

lyamatokat sorra átvilágították, s arra is gondoltak, hogy az acélgyártók milyen alapanyaggal szolgálhatják legjobban a hideghengermű gyártási, illetőleg piaci céljait.

A gyártás minőségi szintjének a növelésére például a kémiai területeken a revetörést, a behúzó motorok erősítését, az öblítőkádák cseréjét, valamint a nagynyomású szalaglemosó-rendszer megépítését ugyan elvégezték, de ezek együtt is csupán a szinttartást segítették elő. Közben a piacon a hidegen hengerelt tekercsek lettek a keresettek, a felhasználók a minél vékonyabb lemezeket követelték a hengerművektől. Így elodázhatatlanná vált a DWA-nál a rekonstrukció. Ennek a folyamatnak a vastagságszabályozás után a 29 éve szolgáló dresszírozó 2003. évi teljes átépítése adta a legnagyobb lendületet. A 2,7 milliárd forint értékű beruházás révén 33,7 százalékkal nőtt a hibátlan felületű termékek részaránya, és a DWA dresszírozója jobb színvonalat képvisel, mint a konkurenciáé. A berendezés jelenleg évi 600 ezer tonna kapacitású, és a továbbiakban ehhez már nem kell hozzányúlnia az új tulajdonosnak.

Az viszont elkerülhetetlen, hogy a hideghengermű fejlesztésére az acélművel közösen kidolgozott terveket napirendre tűzzék, mivel újfent az a helyzet állt elő, hogy a dunaferre hideghengermű jövője érdekében mihamarabb meg kell teremteni a termékek mennyiségi kibocsátásának technológiai hátterét. Erre több megoldást is kidolgoztak a DWA-sok, amelyek megvalósításával kapcsolatban a piaconmaradás érdekében hamarosan dönteni kell.

(L. A.)

Muzikális muzeális szakestély

Az inotai firmák és az Alumíniumipari Múzeum munkatársai 2004. december 3-án a megszokottól kissé eltérő szakestélyt tartottak: ezen a muzsikáé volt a főszerep. A szakestély elnöke, *Puza Ferenc* és a két cantus praeses, „Töpölyő” és „Pavarotti” kiválóan teljesítette feladatát. A nóták intonálása előtt vagy után kis magyarázatot is fűztek egyik-másik énekhez, sőt a magyar változat után a német változatot is

bemutatták. Mivel új dalok is szerepeltek a műsoron, a szöveget kivetítették. A nagy nótázásban és adomázásban ki-ki saját élményeiből idézhetett.

A krampampuli sem maradhatott el, minőségét a háznagy szakszerű kóstolás után megfelelőnek találta, és ezzel a tagok is azonos véleményen voltak. A múzeum személyzete és az inotai kollegák emlékezetessé tették a napot. A kapott korszok újra meg újra emlékeztetnek majd a „muzikális muzeális szakestélyre”. Az egyesület és az Alu-

míniumipari Múzeum kapcsolata ezzel még szorosabbá vált. Az anyagi feltételeket az Inotai Alumíniumkohó és az Alumíniumipari Múzeum biztosította. Köszönet ezért.

A hagyományápolók munkájának eredményét a szaporodó, sikeres szakestélyek igazolják. A struktúrájukban és hangnemükben is megújuló rendezvények alapján bizakodhatunk: van esély a megújulásra.

(Harrach Walter híradása alapján)

Bányász-Öntő Bál Lillafüreden

A Bányászati Szakosztály Borsodi Szervezete és az Öntészeti Szak-

1. kép: Nyitótánc

osztály 2005. február 5-én tartotta hagyományos egyesületi bálját Lillafüreden, a Palota szállóban. A résztvevőket *Törő György*, a Borsodi Szervezet titkára és *Katkó Károly*, az Öntészeti Szakosztály titkára köszöntötte. *Lóránt Miklós*, a helyi szervezet elnöke és *dr. Sohajda József* egyesületi alelnök ünnepélyes megnyitását követően látványos nyitótánc következett. A hagyományos program szerint folytatódó bálon a

2. kép: Lillafüredi bál

több mint kétszáz fős vendégsereg jó hangulatban hajnalig mulatott.

(Déli Hírlap)

BELFÖLDI HÍREK

Újra izzik az acél Diósgyőrben

A 234 éves diósgyőri kohászatot 2003 januárjában vitte csődbe olasz tulajdonosa. Akkor az acélmű DAM Steel néven működött. A felszámolótól bérelt üzemet még egy évig működtette a Borsodi Nemesacélgyártó Kft., majd idén tavasszal leállt az egykor jobb napokat látott gyáróriás.

A felszámoló, a Mátraholding Rt. pályázatok sorát írta ki a DAM Steel Rt. értékesítésére, ám csak a negyedik tender hozott sikert, amikor a Dunaferr Rt. új többségi tulajdonosa, a Donbasscsoport érdekkörébe tartozó Európahíd 2003 Kft. olyan érvényes ajánlatot nyújtott be, amely a pályázat megnyerésére is alkalmas volt. Így a Donbass

Ipari Szövetség a szerződések megkötését követően a nyár végén birtokba vehette a DAM 2004 Kft. névre keresztelt acélművet.

Rekordidejű felkészítés kellett ahhoz, hogy november 24-én görögkeleti, római katolikus és ortodox egyházi áldással, ünnepélyes keretek között újraindíthassák a gépsorokat. Az ünnepélyes üzemindítást hétszáz ember két és fél hónapos megfeszített munkája előzte meg, amelynek során felkészítették a berendezéseket az üzemi működésre, kijavították a tetőt, több száz tonna hulladékot távolítottak el az épületből, átfestették a gépeket, rendbe tették a szociális helyiségeket, vagyis igyekeztek mindent megtenni annak érdekében, hogy emberhez méltó körülmények között kezdődjék újra a termelés.

Az üzemindító ünnepségen *Csizmár Gábor* foglalkoztatáspolitikai és mun-

kaügyi miniszter, *Szergej Taruta*, a Donbass Ipari Szövetség elnöke, *Hónig Péter*, a Dunaferr Rt. vezérigazgatója, *Káli Sándor*, Miskolc polgármestere, *Tóth Béla*, a DAM 2004 Kft. ügyvezető igazgatója, valamint a műszakos dolgozók együttesen kísérték figyelemmel, amint az első acélbugák elhagyták a tolokemencét, és végigördültek a hengersoron.

Az ünnepélyes ceremónia után *Szergej Taruta* megerősítette, hogy hosszú távú befektetésben gondolkodnak, s ez eddigi intézkedéseikből is látszik. Vizsgálják az acélmű megindításának lehetőségeit, és szeretnék teljesen kihasználni a kapacitását. A termelés teljes felfuttatásának célja évi 700–750 ezer tonna kiváló minőségű acéltermék kibocsátása. Év végén mintegy másfél havi hengerelt termékre volt megrendelésük, ez akkor fog je-